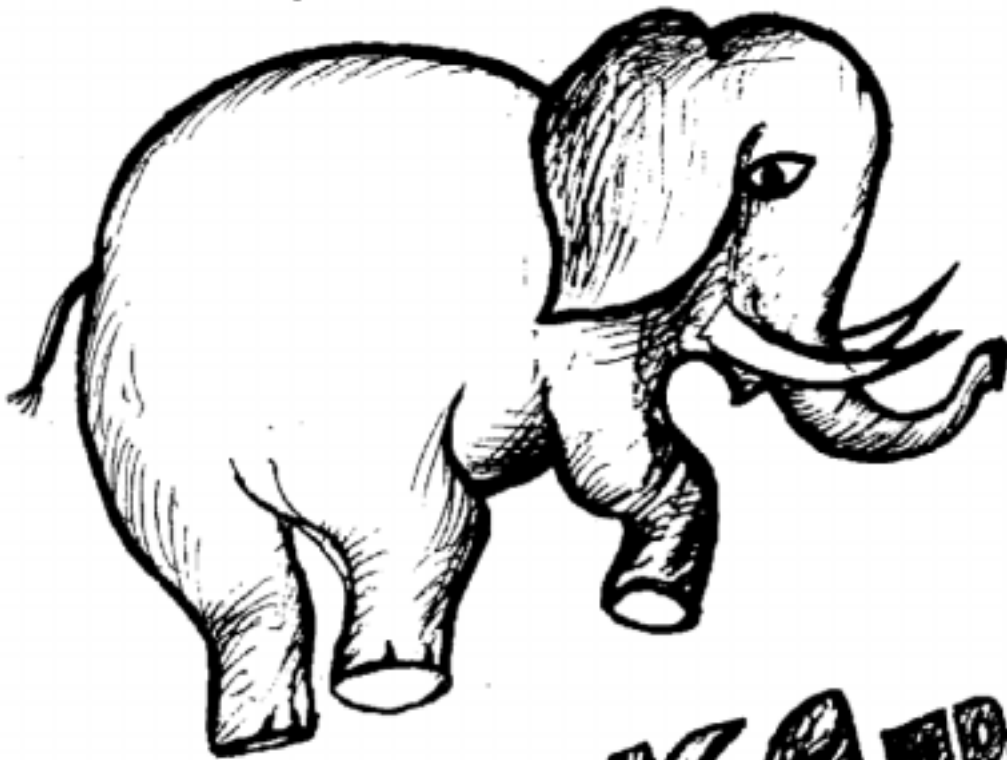

Ігар Пракаповіч

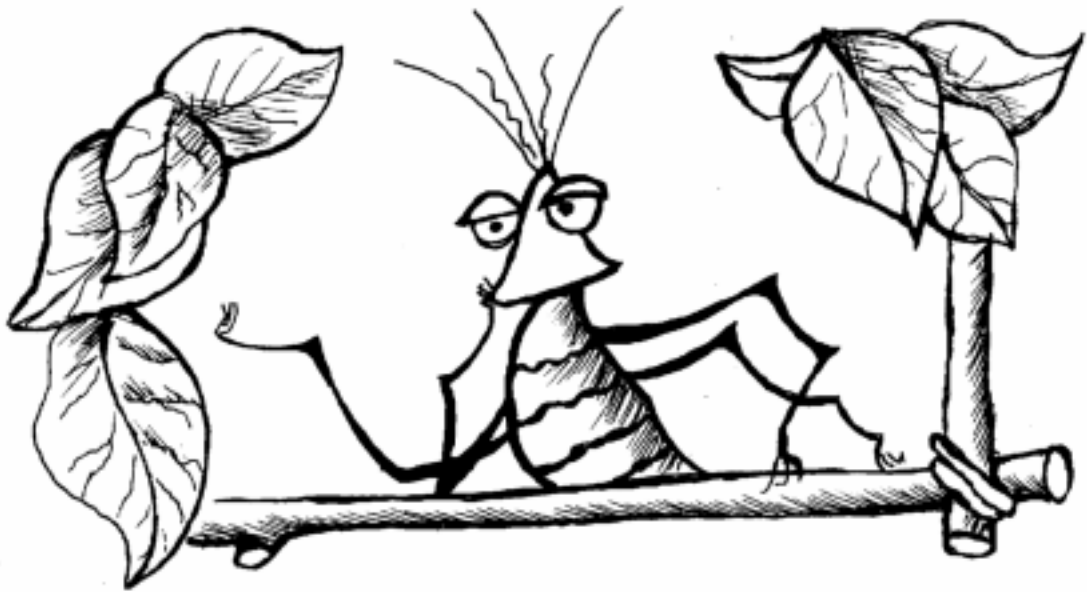

**КАЗКА ПРА
БАЯЎНІЧАГА
КАМАРА**

*Таварыства
Беларускай Мовы
Паставы
2011*

Казку склаў Ігар Пракаповіч
Казку намалюваў Іосіф Атрахімовіч

Жыў на свеце камар
ваяўнічы,
Меў вялікі ён інстынкт
паляўнічы.

Як дзе бойка - ён туды
мчыць адразу,
А яго не пабілі
ні разу.

Зноў па лесе пайшла

пагалоска:

Будзе бойка. Збіраецца

войска.

І канешне ж, камару

не сядзіцца,

Лапкі чэшуцца, так цягне

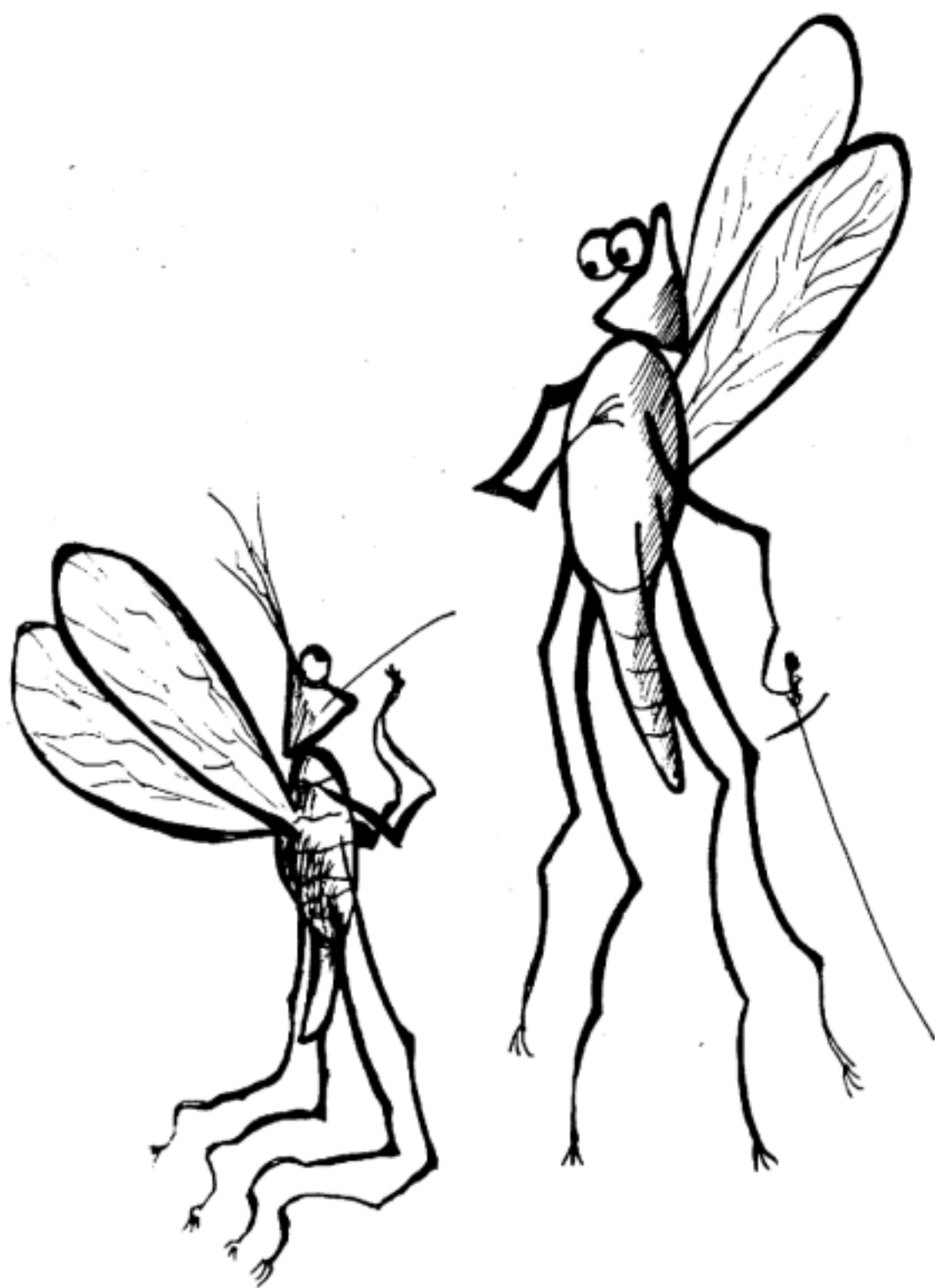
пабіцца.

З камарыхаю камар

развітаўся,

Ды вясёленькі на бойку

падаўся.

Камары́ха ж кама́ра
праважа́ла.

Камары́ха ж кама́ру
ўсе́ шапта́ла:

«Ах кама́рык мой, кама́рык
слабенькі,

Ну ча́му ж ты мой кама́рык
дурненькі?

Хоць ня лез бы ты ўперад,
кама́рык,

Не пашко́дзіў бы прыго́жы
свой тва́рык.»

Нездарма, відаць, сэрца
балела,
Дзень чакала, удалеч
глядзела.

А пад вечар і камарык
з'явіўся,
Ледзь дахаты прыйшоў,
прыпыліўся.

Не ляцеў, бо ляцець
ня меў сілы, -
Пабіў ногі, паламаў
свае крылы.

Камары́ха ля яго

прычы́тала

І праз слёзы шаптала,

пытала:

«Ты скажы, што з табой

адбылося?

Чаму мала так цябе

засталося?»

Доўга рыльцам варочаў

камарык,

Але ж мусіў сказаць

пра ахвяры:

“Т-там т-такую в-вайну
р-распачалі -
З-звяры ў лесе с-слана
лупцавалі.

Ну і я там, канешне,
ўвязаўся,
Да слана таго ззаду
падкраўся.

Два разы як урэзаў
каленам,
Дык той мяккі зрабіўся,
як сена.

Трэцці раз я хацеў яму

даць,

Аж тым часам ён хобатам -

храсць!

Так балюча па шыі

папала,

Што і біцца жаданне

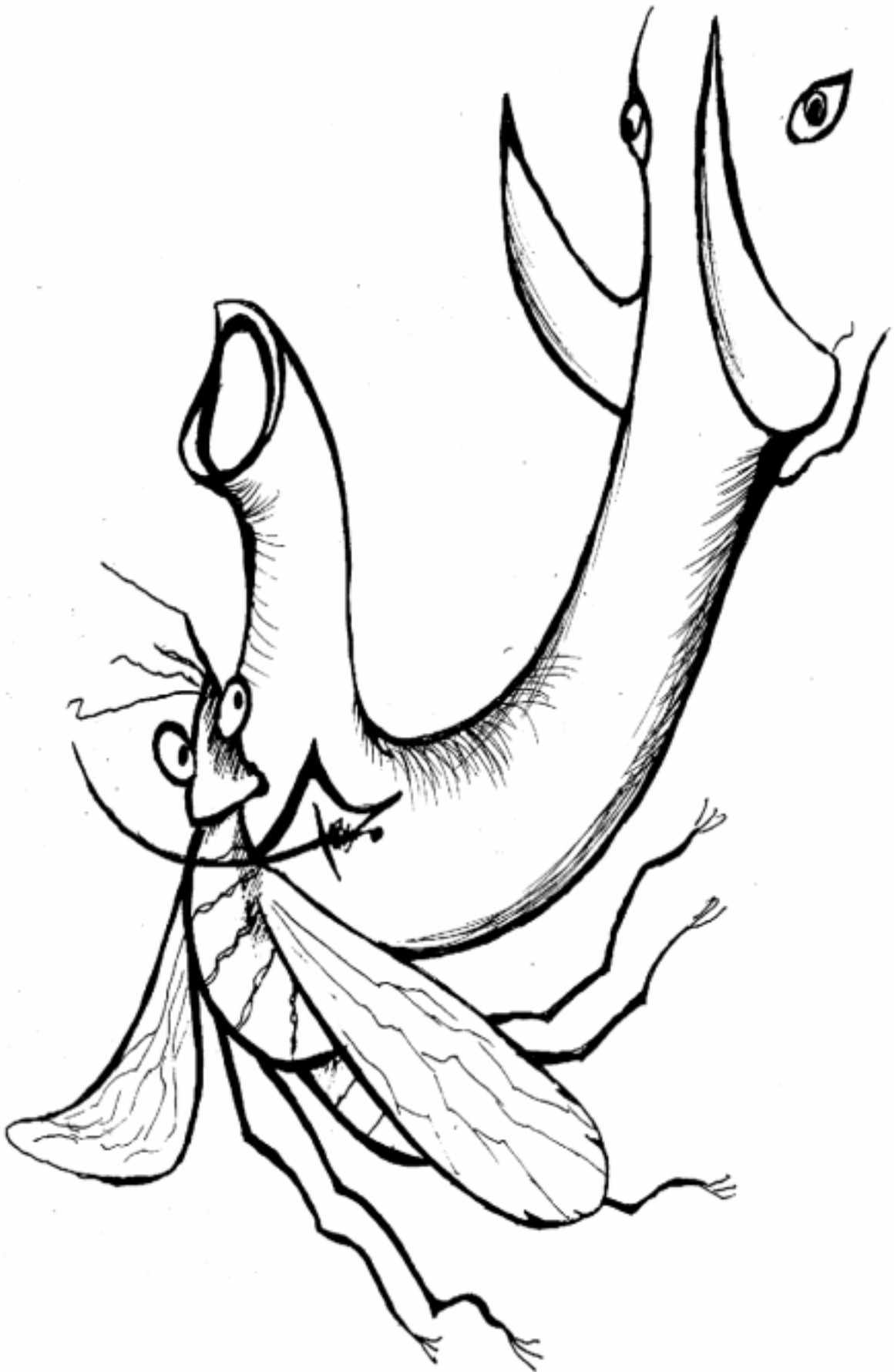
прапала.

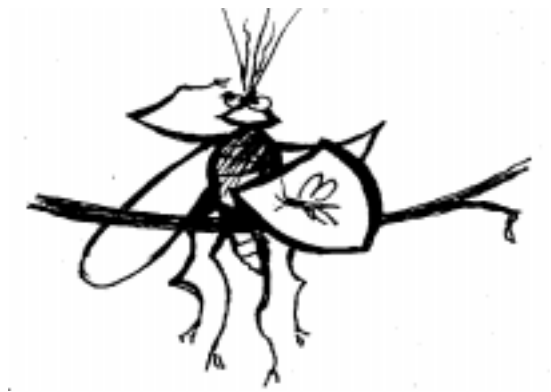
Як пачаў па спіне

ратавацца,

Дык з хвастом яго мусіў

спаткацца.

Той удар быў страшэнны
бяз меры, -
Паляцеў я далоў,
як паперы.

Дзякуй лёсу, мурашкі
пазналі,
Адкачалі мяне,
падабралі.

Больш ніколі не буду я
біцца, -
Надта ж цяжка ляжаць
і лячыцца...»

Серыя «Казкі роднага краю»

Для малодшага школьнага ўзросту

Ігар Тракаповіч
Казка пра ваяўнічага камара

Мастак
Іосіф Атрахімовіч

Рэдактар Наталля Тракаповіч

Кампутарны набор і вёрстка
Ігара Тракаповіча

Паставы
Таварыства Беларускай Мовы
2011год